

indlagte hoftebeskyttere, så bevæger vi os via lovgivningen ud i et felt, hvor brugen af skat- teydernes penge ingen grænse kender. Næste initiativ kunne jo så være, at vi betaler for cykelhjelmene til cyklister, som kan have en risiko for at få kraniebrud i tilfælde af et styrt.

Jeg er af den opfattelse, at vi alle sammen har et medansvar, også når det drejer sig om at forebygge i forhold til vores egen krop, og når det gælder det, der kan ske med os i de enkelte adfærdssituationer.

Jeg er også af den opfattelse, at skulle der være enkelte pensionister, der er meget dårligt økonomisk stillet, og som søger deres kommune om at få sådan et par bukser med hoftebeskyttere i, hvor lægen helt klart har påvist, at det er en forebyggende indsats, så vil kommunerne se velvilligt på det. Det er altså en investering, der handler om 300 kr., så jeg tror ikke, at man vil få et afslag, hvis det nu skulle komme så vidt.

Jeg afviser på Socialdemokratiets vegne forslaget, og jeg vil godt tilkendegive, at vi også godt vil se med nye briller på den rapport fra Sundhedsministeriet, når den nu ligger færdig i næste uge.

Else Winther Andersen (V):

Det var så gangangeren for anden gang. Jeg kan ikke se det her som andet, end at det er et sundhedsområde, og det er jo også det, vi har hørt både fra ministeren og den socialdemokratiske ordfører. Dernæst er vi inde på et område, der hedder forebyggelse, og hvis vi for alvor generelt skal til at give til forebyggelse, så bliver det i hvert fald en helt ny måde at tackle tingene på i forhold til den sociale del.

Socialt har vi altid været inde og sige, at det er hjælpemidler til afhjælpning af et handicap.

Dernæst er jeg da også meget spekulativ ved, om de så også ville blive brugt, hvis der nu blev mulighed for, at alle kunne gå ned og få dem gratis. Det er jeg nemlig ikke sikker på. Jeg tror ikke, det ville vare ret længe, inden de lå i skabet, undtagen hos dem, der reelt har stor brug for dem. Og der er jo stadig væk to valgmuligheder. Man kan selv gå ned og købe dem, eller man kan søge om at få dem som et personligt tillæg.

Jeg giver ret i, at der er brug for en mere helhedsorienteret indsats, når vi ser på de ældre. Og når vi ser den rapport, som formentlig kommer til debat i Sundhedsudvalget, kan vi

se, om der er nogle ting, der rækker ind over den sociale del.

Men som det ligger her, og med det grundlag, der ligger her, kan vi altså ikke støtte forslaget.

Jens Heimburger (KF):

Som udgangspunkt er Det Konservative Folkeparti positive over for tanken om at gøre en forebyggende indsats, også når det gælder knogleskørhed og om at få antallet af hofteoperationer ned. Det er jo noget, der rammer vores ældre medborgere, og som ikke mindst betyder tab af livskvalitet. Men derfra og til at sige, at vi skal yde tilskud til alle, der har brug for en hoftebeskytter, er der trods alt et stykke vej.

Jeg synes, at der er brug for mere dokumentation for, at det virkelig giver de her samfundsbesparelser. Jeg tror, de findes, men er det så ikke sådan, at der må være nogle progressive amter, der kan gå ind i det her, for det er dem, der får besparelserne i form af færre hofteoperationer?

Endelig er det vel også sådan, at det først og fremmest er et informationsproblem for de ældre snarere end et økonomisk problem. Jeg tror, vi alle sammen har haft pårørende eller ældre i vores familie, der på en eller anden måde har været berørt af det her, og hvor man har sagt: Jamen havde vi bare vidst det, så var det nok undgået.

Det er som med briller og tandpleje og andet, at der kan man godt være med selv, i hvert fald langt, langt de fleste.

Så kort og godt føler vi nok, at vi er lidt på bar bund. Jeg tror også, at jeg kan tilslutte mig det, andre har sagt her, nemlig at det vel hører hjemme i Sundhedsudvalget.

Vi vil få svært ved at udskrive en blankocheck til det her, men vil opfordre til, at der er nogen, måske på amtsniveau, der gør noget i en informationsindsats for at fortælle de ældre om de muligheder, der er for at forhindre et hoftebrud.

Villy Søvnald (SF):

Det er en genfremsættelse, vi diskuterer, og vores holdning er den samme som sidst, nemlig at vi synes, det er bedre at forebygge end at helbrede. Derfor er det selvfølgelig en ny vej, vi betræder, når vi bevæger os ind på det, man kunne kalde forebyggende hjælpemidler og tilskuddet til dem.